

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 180. Legatus dicentem excipit, ac sermonem prosequitur

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

Sæcul. XV. meritatem Viri castigante, confestim me-
A. C. 1448. moria fallitur, non solum orationis, quam
 jamjam dicturus esset, oblitus, sed etiam
 omnibus scientiæ suæ adminiculis, quibus
 sermonis sui defectum supplere posset,
 omnino destitutus hæsit, sæpius in va-
 riato vocis sono, ac corporis situ, semper
 tamen irritò conatu auxilium quæsit, at-
 que iterum ac tertio, ex longis semper
 intervallis idem orationis initium resu-
 mens, progredi ultra non potuit, sem-
 perque coactus est obmutescere, totius
 confessus ludibrio expositus.

§. CLXXX.

*Legatus dicentem excipit, ac sermonem
 prosequitur.*

*Papiensis
 Comment.
 in fine.*

Legatus, Rochisanæ rubori, ac meritæ
 confusio*n*i aliquatenus consulturus,
 cum linguæ latinæ peritissimus, ac aliun-
 de doctrinæ fama longe celeberrimus
 esset, mira facilitate Rochisanæ silentium
 correxit, idemque sermonis initium re-
 petens, non minus invicto animi robore,
 quam verborum pondere, atque efficacia
 disseruit, strenue Bohemos adhortatus,
 ut abjurato errore ad Ecclesiæ Romanæ
 unitatem redirent. Singulare prorsus
 modestiæ suæ specimen præbuit Lega-
 tus, dum amplissima hac, & fatis oppor-
 tuna, qua Rochisanam coram celebri hoc
 con-

confessu redarguere, ac perversam illius indolem manifestam reddere potuisset, occasione neglecta, nequidem ullum protulit verbum, quod Rochisanam offendere, aut in se Fautorum ejus invidiam concitare potuisset. Nihilominus tantum abfuit, ut Viri moderationem deprædicarent Bohemi, ut etiam eundem aperte accusarent, illum eo duntaxat consilio hærentis orationem excepisse, ut Rochisanæ confusionem, quam quidem tegerere simulasset, omnium tamen oculis manifestius exponeret. Denique tam variis, indignisque modis Legatum habebant, ut ei absque summi Pontificis, cujus vices gerebat, injuria, necnon Apostolicæ auctoritatis dispendio in tali regno, ubi Ecclesiæ hostibus plena insultandi libertas patebat, diutius morari haud licuerit, quocirca ad sua reverti serio meditabatur.

§. CLXXXI.

Legatus relicta Bohemia Romam reversus.

Ceterum clam abire minus consultum suoque honori haud congruum fore arbitrabatur. Verum nil propius esse videbatur, quam ut ob hanc ipsam decenitiæ sollicitudinem vitæ suæ jacturam faceret; Hussitæ enim non modo in Bohemia